

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 9 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

-----, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de voorzitter van de examencommissie ESL**, namens de decaan van de Erasmus School of Law, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

..... (gemachtigde) heeft namens appellante op 28 augustus 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 23 augustus 2017, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven. Het college ontving van verweerder een verweerschrift d.d. 18 september 2017.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 9 oktober 2017. Appellante is in het bijzijn van haar gemachtigde ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, vicevoorzitter van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante heeft aan het einde van het studiejaar 2016-2017 37,5 studiepunten behaald aan bachelor-1 vakken. Hiermee voldoet appellante niet aan de norm van het bindend studieadvies. Deze houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van bachelor -1 moeten zijn behaald (60 studiepunten). Aan appellante is een negatief bsa gegeven. Hiertegen komt zij in beroep.

In haar beroepschrift geeft appellante aan -kort samengevat- dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden niet aan de bsa norm heeft kunnen voldoen.

Appellante betoogt dat zij 52,5 studiepunten heeft behaald. Verweerder gaat volgens appellante ten onrechte uit van 37,5 studiepunten. Het bestreden besluit berust volgens haar dan ook op onjuiste feiten.

Aan het tentamen Rechtssociologie van 30 juni 2017 kon appellante niet deelnemen omdat zij in de ochtend voor het tentamen werd gearresteerd. Aan het hertentamen van Rechtssociologie op 14 juli 2017 heeft zij niet deelgenomen omdat zij op dat moment in Curaçao was vanwege een familiebijeenkomst. Appellante geeft aan dat zij deze reis al in mei 2017 geboekt had en het om financiële redenen niet mogelijk was om deze om te boeken. Voorts had appellante de verantwoordelijkheid voor een minderjarig nichtje die meereisde. Appellante heeft op 8 juli 2017 verweerder verzocht om

het hertentamen op een ander moment te mogen maken. Dit verzoek is door verweerder afgewezen.

2. Verweerder is van mening dat de door appellante aangevoerde omstandigheden niet kwalificeren als persoonlijke omstandigheden ex artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit behorende bij artikel 7.8b van de WHW. Verweerder merkt op dat de omstandigheden in samenhang met het door appellante behaalde aantal studiepunten en het ontbreken van causaal verband tussen de omstandigheden en de behaalde studieresultaten, niet zwaarwegend genoeg zijn om de bsa-norm niet toe te passen. Voorts meent verweerder dat de gevolgen van de in mei 2017 geboekte reis naar het buitenland (niet aanwezig zijn bij de herkansing op 14 juli 2017), voor rekening en risico van appellante behoren te komen. Appellante heeft willens en wetens van de hertentamenmogelijkheid afgezien. Van overmacht is volgens verweerder geen sprake. Door het vroeg boeken van een reis, nog voordat het cijfer van het reguliere tentamen bekend was, heeft appellante ook geen rekening gehouden met eventuele andere factoren, zoals ziekte, waardoor zij mogelijk niet aan het tentamen van 30 juni zou hebben kunnen deelnemen en aangewezen zou zijn geweest op het hertentamen. Ter zitting merkt verweerder op t.a.v. het argument dat appellante wel mee moest reizen vanwege haar minderjarig nichtje dat verschillende vliegmaatschappijen over een opvangmogelijkheid beschikken zodat minderjarigen goed alleen kunnen reizen. Dat appellante een en ander heeft afgewogen heeft verweerder niet kunnen vaststellen.

Bij verweerder bestaat onvoldoende vertrouwen in de geschiktheid van appellante voor de opleiding. Verweerder betreft daarbij de relatief zwakke studieresultaten van appellante in het laatste trimester van het studiejaar.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante aan het einde van het studiejaar 2016-2017 niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Het college volgt appellante niet in haar stelling dat het bestreden besluit is gegrond op onjuiste feiten. Krachtens de Regeling compensatoir toetsen bachelor 1 (B1) 2012 wordt de compensatieregeling pas toegepast als compensatie ertoe leidt dat aan het einde van het eerste jaar 60 studiepunten worden behaald met een gemiddeld cijfer van 6,0. Dat is bij appellante niet het geval. Verweerder gaat terecht uit van 37,5 studiepunten.

Dat appellante niet kon deelnemen aan het tentamen op 30 juni 2017 beschouwt het college als een situatie van overmacht. Met verweerder is het

college van mening dat de hertentamenmogelijkheid is aangewezen voor gevallen waarin niet aan het reguliere tentamen kan worden deelgenomen. Voor de stelling van gemachtigde dat verweerder gehouden zou zijn om appellante nog een tweede herkansingsmogelijkheid te geven, zoals gemachtigde ter zitting heeft betoogd, ziet het college geen grond. Het boeken van een buitenlandse reis in de periode waarin het hertentamen plaatsvindt levert geen situatie van overmacht op. Dat appellante de herkansingsmogelijkheid op 14 juli 2017 niet heeft kunnen benutten is een gevolg van haar eigen keuze door in mei 2017 een buitenlandse reis te boeken. De gevolgen van die keuze dienen naar het oordeel van het college voor rekening en risico van appellante te komen. Daar komt bij dat appellante naar het oordeel van het college een andere afweging had kunnen maken.

De vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellante niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding beantwoordt het college bevestigend. Naar het oordeel van het college heeft verweerder daarbij mogen betrekken, naast het openstaan van het vak Rechtssociologie, de door appellante behaalde onvoldoende resultaten voor de vakken Inleiding fiscaal recht en Inleiding internationaal en Europees recht. Niet gebleken is van persoonlijke omstandigheden ten tijde van deze tentamens ter verklaring van de onvoldoende studieprestaties.

Het college is alles afwegende en het geheel overziende van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Het beroep is ongegrond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.